

[Landbrugsministeren.]

o. lign.; derimod foreslaas det, at det Jordkøbslaan, som kan faas til saadanne Brug, højst maa andrage 4 500 Kr., idet man i sagkyndige Kredse skønner, at dette vil være tilstrækkeligt. Disse Laan forelaas ligeledes forrentet med 4 pCt. p. a. Tilsyn og Vejledning med Hensyn til Oprettelse af disse Brug overlades til Statshusmandsbrugskommissioner, som jo nu findes i hvert Amt, dog saaledes, at disse Kommissioner faar sagkyndig Bistand gennem 2 Medlemmer, hvoraf det ene skal være gartnerikyndig og det andet frugtavlskyndig. Det første udnævnes efter Forhandling med Almindelig dansk Gartnerforening, det andet efter Forhandling med De samvirkende danske Haveselskaber og Foreningen Dansk Frugtavl. Bestemmelsen herom findes i § 6.

Det andet Afsnit i Lovforslaget gaar ud paa at give Støtte gennem Laan til Oprettelse og Bevarelse af Frugtplantninger. Der ydes Laan til Foreninger, hvis Vedtægter er godkendt af Landbrugsministeriet, og Laan kan gives baade til Foreningens Medlemmer enkeltvis efter Anbefaling af Bestyrelsen og paa Betingelse af Tilsyn og Kontrol af Amtskommissionen, som jeg nævnte før, og til Foreningens Medlemmer i Fællesskab, naar de ønsker at opføre Lager- og Pakhuse m. v. i Fællesskab til Bevarelse af Frugten eller indkøbe forskellige Midler til Driften, som man skønner det mere økonomisk at anskaffe i Fællesskab. De enkelte Bestemmelser om disse Laan og Betingelserne for at faa Laanet findes i Lovforslagets § 4, og jeg skal derfor ikke komme nærmere ind derpaa, men kun anføre, at Laan til Enkeltmand ikke maa overstige 5 000 Kr.

I §§ 9 og 10 foreslaas det, at man ogsaa kan give Laan til enkelte Jordbrugere, som altsaa ikke kan danne en Forening, hvorigennem man kan drage Fordel af Samarbejde, men som ønsker at anlægge Frugtplantninger, men savner de fornødne Midler dertil. Det varer jo altid nogle Aar, før saadanne Frugtplantninger kan give et saadant Udbytte, at den paagældende kan ernære sig ved Driften af dem. Det bestemmes, at naar saadanne Frugtplantninger bliver anlagt, og Anlægsplanen er godkendt af den paagældende Kommission, kan der gives Laan, dog ikke over 5 000 Kr. I § 10 bestemmes det, at der kan ydes Laan paa højst 5 000 Kr. til Frugtplantninger, som er anlagt i de senere Aar, og som er velholdt, men som det nu viser sig vanskeligt at bevare, maaske fordi man ikke

i tilstrækkeligt Omfang har taget i Betragtning, at saadanne Frugtplantninger ikke giver et stort Udbytte de første Aar, og som nu staar overfor Forfald, hvis der ikke ydes Støtte. De samme Kommissioner, som nævnes i § 6, skal have Tilsyn ogsaa med Anlæg og Drift af de her nævnte Frugtplantninger.

I Afsnit III foreslaas det, at saafremt Kommuner, Selskaber eller Foreninger ønsker at oprette Havelodskolonier til Beskæftigelse af arbejdsløse, kan Landbrugsministeren efter Forhandling med Socialministeren tilstaa Statstilskud hertil, dog paa Betingelse af, at de paagældende Kommuner, Selskaber eller Foreninger kun forlanger en ringe Afgift af de arbejdsløse, som faar overladt denne Jord. Statstilskuddet maa højst andrage 6 Kr. pr. 100 m² aarlig. Beløbet for Finansaarene 1933—34 og 1934—35 maa højst være 2 Mill. Kr. til de Laan, der kan ydes i Henhold til Afsnit I og II i Loven og højst 1,2 Mill. Kr. til dem, der kan ydes i Henhold til Afsnit III.

Jeg anbefaler Lovforslaget til en velvillig Behandling her i det høje Folketing og anmoder om, at man ikke alene giver det en velvillig Behandling, men ogsaa gennemfører det saa hurtigt som muligt. Jeg tror, der er stor Trang til Gennemførelsen af Lovforslagets Bestemmelser i alle tre Afsnit.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for at forelægge et tidligere anmeldt Lovforslag.

Christmas Møller: Paa Medforslagsstilleres og egne Vegne skal jeg tillade mig for det høje Ting at forelægge *Forslag til Lov om Kornordning m. m.* En Drøftelse, saaledes som den med særlig Ihærdighed har fundet Sted i den allersidste Tid, af de Foranstaltninger, som paa forskellig Vis paatvinges os vedrørende vort Lands Produktion, er nødvendiggjort af de frie Forhold paa Kornindførselens Omraade. Mit Parti har altid gjort den Betragtning gældende, at det, det i første Række gjaldt om, var, at Forholdene formede sig paa en saadan Maade, at det, der avledes paa Landets Jord, kunde afsættes til rentable Priser. Paa det Tidspunkt — under noget andre Forhold end dem, vi lever under i Dag —, da Diskussionen om Valutacentralen var stærkest, da Forholdene formede sig paa en saadan Maade, at vi var mange, som mente, at Valutacentralen skulde ophøre — jeg kunde maaske i en vis Forstand sige „i de gode gamle Dage“, i Sommeren 1932, gode gamle Dage, som utvivlsomt aldrig vender